

staar overfor et Spørgsmaal, der er af vital Betydning for det danske Samfund.

Man vil naturligvis kunne gøre den Indvending, at man slet ikke ved, hvordan Landbrugets Stilling vil blive i den kommende Tid. Men jeg kan ikke acceptere denne Indvending, fordi Forholdet alligevel er det, hvad enten man gaar til vidtgaaende Foranstaltninger eller til mere begrænsede, at Levefoden i Danmark aldrig kan blive højere, end at den er betinget af, hvad vi kan opnaa i Udlandet for vore Eksportvarer. Det er jo klart, at man ikke vilde kunne opretholde her i Landet det Forhold, at man gav Industrien en Særstilling paa Landbrugets Bekostning. Det vilde være umuligt at opretholde en Tilstand, hvorved Byerne kunde have en højere Levefod i al Almindelighed end Landet, thi det er klart, at hvis man gik den Vej, vilde man før eller senere, efter min Mening for øvrigt meget hurtigt, naa til saadanne Forhold, at man var nødt til igen at ændre Kurs.

Jeg vender mig derefter med nogle faa Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister omtalte udførligt Kornloven, og han var mere aggressiv, end han plejer at være. Jeg havde i Grunden Indtrykket af, at han optraadte som Regeringens egentlige Fører og Talsmand. Den højtærede Statsminister tog lempeligt og blidt paa Forholdet, saaledes som det nu er hans Natur at gøre det, og Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, gik jo heller ikke op i de høje Regioner, holdt sig nogenlunde nede ved det forstaaelige. Men saa kom Landbrugsministeren, og han sagde Besked! Han holdt et stort nationaløkonomisk Foredrag for os og lod os ikke være i mindste Tvivl om, at „det, jeg her siger, er det afgørende; hvad de andre har sagt, behøver De ikke at tage saa meget Hensyn til“. Jeg indrømmer, at den højtærede Landbrugsminister har en vis Evne til at sige det paa en afgørende Maade, og jeg anerkender hans Flid og Dygtighed. Men det maa samtidig siges, fat han befinder sig i en fuldkommen Vildfarelse. Det forstaar han ikke, og det er Regeringens Ulykke. Thi der er ingen Tvivl om, at hvis det var muligt at bibringe den højtærede

Landbrugsminister den Opfattelse, at der ogsaa er Interesser at varetage for Industrien, for Byerhvervene her i Landet, saa vilde vi meget hurtigt komme til en meget alvorlig Drøftelse af det Problem, her er Tale om, thi han er den virkelig stærke Mand i den Sag.

Den højtærede Landbrugsministers Bemærkninger om Kornloven skal jeg kun skænke ringe Omtale. Jeg vil blot gøre den saglige Bemærkning, at naar Tørringsudgifterne i Aar er blevet mindre end i Fjor, skyldes det den Omstændighed, at Kornet er høstet bedre i Aar end i Fjor. Men det er ikke den højtærede Landbrugsministers Fortjeneste, det er Vejrliget, der har været bedre. Naar Lagerlejen er blevet mindre i Aar end i Fjor, skyldes det den Omstændighed, at en stor Del af Lagringsomkostningerne er betalt til Landmændene i Stedet for til det egentlige Lagringsarbejde. Det glemte den højtærede Landbrugsminister at oplyse om, derfor gør jeg det.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Landbrugsministers Beregninger. Den højtærede Landbrugsminister vilde hævde, at han i enhver Henseende havde været forudseende, og at der ikke var Grund til at bebrejde ham, at Staten nu stod med saa stort et Minus paa Kornloven, som Tilfældet var. Jeg skal dertil sige, at det kan ikke nytte den højtærede Landbrugsminister noget, at han her kommer Gang paa Gang og fortæller den høje Rigsdag, at hans Beregninger slog til. De glippede paa ethvert Omraade. Jeg synes egentlig, den højtærede Landbrugsminister godt kunde staa sig ved at erkende det; det er jo menneskeligt at fejle. Men dertil kommer, at vi alle ved, hvilken Nød den højtærede Landbrugsminister var i forrige Sommer, da han skulde forelægge sit Lovforslag. Vi ved jo, at det var nødvendigt for ham, saaledes som Forholdene politisk laa for hans Parti, at filme. Det ved vi, og det skal vi ikke gøre synderlige Indvendinger imod. Vi forlanger kun en ærlig Tilstaaelse, saa vil vi lade være med at straffe Manden. Det kan ikke bortforklares, at af de 50 Mill. Kr., den højtærede Landbrugsminister vilde tjene for Staten ved Eksport af Vaarkorn og Brødkorn, er der kun indkommet 3. Men dertil kommer,